

Afsnit II

Den økonomiske politik

Kapitel 1

Konjunkturpolitikken

Artikel 103

(1) Medlemsstaterne betragter deres konjunkturpolitik som et spørgsmål af fælles interesse. De rådfører sig med hinanden og med Kommissionen om de foranstaltninger, der bør træffes alt efter de foreliggende omstændigheder.

(2) Med forbehold af de øvrige i denne Traktat omhandlede fremgangsmåder kan Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed vedtage de efter forholdene egnede foranstaltninger.

(3) På forslag af Kommissionen udsteder Rådet i påkommende tilfælde med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver med nærmere regler for anvendelsen af de i henhold til stk. (2) besluttede foranstaltninger.

(4) De i denne artikel nævnte fremgangsmåder finder også anvendelse i tilfælde af, at der opstår vanskeligheder med forsyningen af nærmere bestemte varer.

Kapitel 2

Betalingsbalancen

Artikel 104

Hver Medlemsstat fører en sådan økonomisk politik, som er nødvendig for at sikre ligevegten på dens globale betalingsbalance og for at opretholde tilliden til dens valuta, idet den samtidig påser, at der sikres en høj beskæftigelsesgrad og et stabilt prisniveau.

Artikel 105

(1) For at lette virkeliggørelsen af de i artikel 104 angivne mål samordner Medlemsstaterne deres økonomiske politik. De indleder med henblik herpå et samarbejde mellem deres kompetente myndigheder og mellem deres centralbanker.

Kommissionen retter henstillinger til Rådet

med henblik på iværksættelsen af dette samarbejde.

(2) Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes penge- og valutapolitik i det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg, som har til opgave:

- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets penge- og valutamæssige samt finansielle stilling og Medlemsstaternes almindelige valutabestemmelser og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen,
- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det monetære Udvalg.

Artikel 106

(1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

(2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner, liberalisering af tjenesteydelser og kapitalens frie bevægelighed analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

(3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overfør-